

Temps Ordinari - Cinquè diumenge

[Is 6,1-2a.3-8](#)

[1 Co 15,1-11](#)

[Lc 5,1-11](#)

Som a tocar de Quaresma -dimecres vinent celebrarem dimecres de cendra- podem plantejar-nos algunes preguntes. A propòsit, potser, de la Quaresma i el seu sentit avui. A propòsit de les dificultats quotidianes que trobem per viure. I per viure la fe. Podem preguntar-nos, també, com trobar Jesús, avui. I, potser abans, si és possible trobar-lo. Ben concretament a les nostres vides i a les realitats on ens hi movem... Moltes preguntes. Sempre presents. Sempre per respondre'ns i seguir buscant resposta. Proposo llegir i entendre l'Evangeli d'avui com una resposta a aquesta pregunta sobre com podem trobar Jesús. O la semblant, sobre si és possible escoltar la crida de Jesús, avui. Així llegit, Pere ens donarà unes bones pistes. 1.- "La gent s'aglomerava sobre Jesús per escoltar la Paraula de Déu". Serem més conscients, o menys. Ho sentirem com una necessitat vital, o no. Però els humans necessitem escoltar la Paraula de Déu. Necessitem una Paraula que no passi. Que no sigui banal ni tòpica. Necessitem algú que no repeteixi discursos apresos. Que ens posi en contacte amb les coses més essencials i pròpies de la nostra humanitat. Necessitem escoltar la Paraula de Déu. Però... la Paraula de Déu. No còpies barates, ni refregits aprofitats. A començament d'any escoltàvem el pròleg de Joan: "La Paraula es va fe home i visqué entre nosaltres." Jesús és la Paraula. De Déu, certament. I avui segueix parlant i comunicant-se. Ai, si avui escoltèssim la seva veu... 2.- "Tira endins i caleu les xarxes". Gairebé més que una trobada de Jesús amb Pere, aquest episodi hagués pogut estar una forta topada. Posant-nos en la pell de Pere, fàcilment entendríem que es molestés i es posés de mal humor. Què s'ha cregut, aquest Jesús? Porto anys a l'ofici i sé prou de què va això. Potser es pensa que pescar és un joc o un entreteniment? El missatge sorprenent de Jesús el descol·loca. Cal que tiri endins i ho torni a intentar. Aquest cop "a la manera de Jesús". Pere va trobar Jesús des del desconcert i la sorpresa. Des del no entendre res. Sortint dels seus esquemes i les seves concepcions. I, alhora, sí, aplicant les seves habilitats i el seu ofici. Ben segur que Jesús ens desconcerta i ens sorprèn. A cadascú de nosaltres per una cosa o una altra. La vida ens porta situacions del tot inesperades. I ben doloroses, algunes. Aquestamateixa sorpresa pot ser ocasió de trobar Jesús. De nosaltres depèn que no sigui una topada, sinó una trobada. Si ens tanquem i ens repleguem sobre nosaltres mateixos, poc espai de trobada queda. Poc espai li deixem a Ell. 3.- "Ja que vós ho dieu". Davant "el disbarat" de voler anar a pescar, Pere reacciona donant crèdit. Fent cas. Probablement amb poca confiança. Però amb fidelitat a la persona i la indicació de Jesús. Ho farà perquè tu ho dius. Pere troba Jesús en la fidelitat. En la recepció oberta i sincera de la seva persona. Pere té en compte Jesús. Malgrat no entengui res. Sovint passa que quan no entenem res... tampoc estem disposats a entendre-ho. Li donem voltes al nostre discurs. A les nostres raons. Ens tanquem en nosaltres mateixos. I som incapaços de valorar la presència d'altres. Els anul·lem. Els ignorem. No els fem cas. Ens reafirmem en la nostra postura... Pere va calar les xarxes "ja que vós ho dieu". 4.- "Allunyeu-vos de mi, que sóc un pecador". Pere s'adona de la seva petitesa. De la seva mesquinesa. De la desproporció que hi ha entre Jesús i ell. Sóc pecador, exclama. I Pere troba Jesús quan es descobreix petit i imperfecte. Quan s'adona de les seves pròpies dimensions. Quan baixa de les grandeses que somniava i es troba amb la seva realitat. Li surt de dir que ell, pobric, és d'un altre nivell. No "mereix" estar al costat de Jesús. Les nostres fantasies, la nostra imatge... ens juga males passades. Ens enlaira artificialment. Ens blinda. I quan ens adonem de la nostra pròpia realitat, la nostra fragilitat i feblesa, aleshores - i només aleshores!- podem trobar-nos amb Jesús. Podem escoltar la seva crida. Abans... estem massa ensordits per les nostres grandeses i els nostres cants triomfals. 5.- "No tinguis por. Seràs pescador d'homes". Acaba de declarar la seva misèria i Pere escolta ara aquesta crida imperiosa. No tinguis por! Et necessito al meu costat. Tens una missió. T'encarrego d'anar als qui t'envolten i comunicar-los la teva experiència. Descobreix-los que Déu els estima amb bogeria. Donaràs vida a molta gent. Transmetràs el goig de viure i de viure amb sentit. Sense por. Amb molta naturalitat i modèstia. Que la por no et bloquegi. Lliure i confiat. Aquesta és la missió. Et necessito així. Ai, la por!! Sempre ens acompanya. Sempre ens fa enrera. I no ens deixa seguir. Ens empetiteix. Ens mutila. Escoltar gairebé com un "manament" de Jesús aquest "No tinguis por" ens allibera i ens retorna a nosaltres mateixos. Escoltem Jesús quan escoltem la crida a no quedar-nos aturats. Ni por ni mandra. Ens crida a seguir amb la seva missió. Ens fa aquest encàrrec. 6.- "Ho deixaren tot i se n'anaren amb Ell". Pere i els seus companys. La colla. La comunitat. S'aventuren i el segueixen. El segueixen i...- La seva vida va canviar.- Van descobrir que viure és un altra cosa.- Van aprendre a dir-li Pare, a Déu.- També van dubtar i ficar la pota. També. - Van sentir-se germans dels seus contemporanis.- Anaren on mai s'havien imaginat.- ... - ...i Jesús els va captivar per sempre. Potser avui, llegit aquest evangeli podem pensar que, de fet, tots som Pere.

ETIQUETES

SEGUIMENT FIDELITAT TROBAR JESÚS POR